

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/621/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612204876
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612204876.1

Rozhodnutie

Krajský v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa A. S. W., s.r.o., so sídlom O., V. 5, H.: 35 XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou I. S., s.r.o., so sídlom O., V. 5, proti odporkyni U. B., bytom V., Z. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. U. D., advokátom so sídlom J., J. S. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa Z., so sídlom V., K.. J. 5, H.: XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. U. D., advokátom so sídlom J., J. S. X/A, o zaplatenie 1.148,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. júna 2013, č.k. 3C/144/2012-111, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 25,24 Eur na účet JUDr. U. D., advokáta, vedený v I. banke, a.s., č. XXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do troch dní.

o d ť v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni náhradu trov konania v sume 214,44 Eur a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v sume 283,47 Eur, k rukám právneho zástupcu odporkyne a zároveň právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia 1.148,97 Eur spolu s úrokom z omeškania a náhrady trov konania z dôvodu, že je právnym nástupcom spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., ktorý je zase právnym nástupcom spoločnosti H. a.s. G. o postúpení portfólia pohľadávok č. 1/2011 zo dňa 12.12.2011 nadobudol pohľadávku voči odporkyni od postupcu. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úverovú kartu s výškou úverového rámca 24.000,- Sk (796,65 Eur). Odporkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 800,- Sk (26,56 Eur). Keďže odporkyňa mesačné splátky neplatila, právny predchodca navrhovateľa vyhlásil celý úver za splatný ku dňu 08.09.2009. Celkový nedoplatok odporkyne predstavuje sumu 1.168,97 Eur, z čoho je istina 833,89 Eur, úrok 16,60 Eur a úrok z omeškania 318,48 Eur. Súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť z dôvodu, že odporkyňa vzniesla námietku premlčania, ktorú súd uznal za dôvodnú. O náhrade trov konania odporkyne a vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, účelne vynaložených na bránenie práva. Odporkyni by patrili trovy právneho zastúpenia vo výške 247,72 Eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom 61,41 Eur, písomné podanie vo veci zo dňa 05.03.2013 30,705 Eur, účasť na pojednávaní dňa 13.06.2013 30,705 Eur, 3x režijný paušál á 7,81 Eur, suma 23,43 Eur, náhradu cestovných výdavkov za cestu motorovým vozidlom z Lučenca do Partizánskeho a späť pri vzdialenosti 268 km, vo výške 36,415 Eur (za základnú náhradu 0,183 Eur x 268 km a spotrebované pohonné hmoty 6,5 l/100 x 268

x 1,365 Eur), ako 1/2 zo sumy 72,83 Eur, pretože právny zástupca zastupoval dve osoby a náhradu za stratu času vo výške 65,05 Eur (za 10 začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z Lučenca do Prievidze a späť vo výške 10 á 13,01 Eur), pomerne rozdelenú medzi obe zastupované osoby), nakoľko si však uplatnila 214,44 Eur, priznal jej túto sumu. Vedľajšiemu účastníkovi by patrili trovy právneho zastúpenia vo výške 309,125 Eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom 61,41 Eur, písomné podanie vo veci zo dňa 20.11.2012 61,41 Eur, písomné podanie vo veci zo dňa 05.03.2013 30,705 Eur, účasť na pojednávaní dňa 13.06.2013 30,705 Eur, 3x režijný paušál á 7,81 Eur, suma 23,43 Eur, náhradu cestovných výdavkov za cestu motorovým vozidlom z Lučenca do Partizánskeho a späť pri vzdialenosti 268 km, vo výške 36,415 Eur (za základnú náhradu 0,183 Eur x 268 km a spotrebované pohonné hmoty 6,5 l/100 x 268 x 1,365 Eur), ako 1/2 zo sumy 72,83 Eur, pretože právny zástupca zastupoval dve osoby a náhradu za stratu času vo výške 65,05 Eur (za 10 začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z Lučenca do Prievidze a späť vo výške 10 á 13,01 Eur), pomerne rozdelenú medzi obe zastupované osoby), nakoľko si však uplatnil 283,47 Eur, priznal mu túto sumu.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania odporkyne a vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastával názor, že vyjadrenia, či už písomné alebo ústne podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Nevidel dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporkyne za vyjadrenie zo dňa 05.03.2013, keďže ide o rovnako vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorý je zastúpený rovnakým právnym zástupcom. Taktiež pokiaľ ide o účasť na pojednávaní, navrhovateľ mal za to, že nakoľko sa predmetného pojednávania zúčastnil aj vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, ide o neúčelne vykonaný úkon právnej služby, za ktorý nemala byť odporkyne priznaná odmena v podobe trov právneho zastúpenia. Nesúhlasil ani s priznaním trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Úkony vykonané právnym zástupcom odporkyne považuje za účelové, neúčelne navyšujúce trovy konania, absolútne popierajúce zásadu hospodárnosti konania. Mal za to, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania a v danom prípade je na mieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Zastával názor, že vedľajší účastník by sa mal z podstaty svojej existencie snažiť o čo najhospodárnejšie vedenie konania v záujme znižovania vzniku neefektívnych nákladov, a to hlavne s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka tiež nič nebránilo zvoliť si substitučného právneho zástupcu v obvode sídla súdu, resp. aspoň advokáta so sídlom v kratšej vzdialenosti od sídla súdu. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani

nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 46,22 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 36,85 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 38,52 Eur (19,26 Eur pre odporkyňu a 19,26 Eur pre vedľajšieho účastníka), a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník- združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol iba výrok o náhrade trov konania odporkyne a vedľajšieho účastníka. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa odvolaním napadnutý nebol, a preto zostal v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (206 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že odporkyňa a vedľajší účastník boli v konaní zastúpení tým istým právnym zástupcom, preto správne v zmysle zásady úspechu v konaní súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi. Trovy právneho zastúpenia si právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka vyčíslil za zastupovanie dvoch osôb podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z., preto správne súd prvého stupňa túto náhradu trov právneho zastúpenia v tomto rozsahu aj priznal. Okolnosť, že vyjadrenia či už písomné alebo ústne podané v mene odporkyne alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, neznamená že za takéto úkony netreba priznať odmenu za právne zastúpenie, nakoľko citovaná vyhláška č. 655/2004 Z. z. pozná zníženie tarifnej odmeny len ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb uvedené v § 13 ods. 2. Neboli dôvodné ani námietky navrhovateľa o nepriznaní trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni vôbec. Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne by tak znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní a mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporkyne vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Napokon súdna prax už k otázke priznania trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zaujala kladné stanovisko.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle hore uvedeného, podľa zásady úspechu v konaní podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., tak že úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Predmetom odvolacieho konania bola suma 497,91 Eur a odmena pri zastupovaní dvoch osôb pozostáva z 1 úkonu právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22.08.2013 á 34,86 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 17,34 Eur x 2 : 2 /50 %/ =

17,34 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, spolu 25,24 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.